

Buitenhok

Tekst Niels Rood Illustratie Flos Vingerhoets

Het is een mooie, warme dag. Rozemarijn ziet dat **Stuiter** druk bezig is. Maar wat doet Stuiter eigenlijk?

'Wat ben je aan het doen?', vraagt Rozemarijn.

'Ik maak hier een buitenhok', zeg ik. 'Stanley heeft me dit gaas gegeven en de paaltjes in de grond geslagen. Ik maak het gaas er omheen.'

'Maar waarom hebben we een buitenhok nodig?', vraagt Rozemarijn. 'Je gaat toch niet Hond opsluiten? Of Poes?'

'Nee natuurlijk niet', zeg ik. 'Dat zou zielig zijn. Ik vertel niet waarom. Het moet een verrassing blijven.'

'Sinds wanneer bedenken de kinderen de verrassingen voor de grote mensen?', zegt Rozemarijn en ze loopt door zonder op antwoord te wachten.

Schilderen

Stanley komt aanlopen. 'Lukt het?', vraagt hij.

Ik knik, al was het lastig om het gaas mooi recht te krijgen.

'Wacht, laat mij het maar doen', zegt Stanley. 'Kijk, ik heb een bordje gemaakt. De letters staan er al met potlood op. Misschien kun jij ze mooi schilderen?'

Daar heb ik wel zin in. Ik ren naar het huis van Keet, die altijd de mooiste kleuren verf heeft.

'Zal ik helpen?', vraagt ze, nadat ik een paar mooie kleuren heb uitgezocht.

'Kan niet', zeg ik. 'Het moet nog een verrassing blijven wat er op komt!'

Ik loop snel naar buiten met mijn verf en de kwasten. Uit het buitenkraantje haal ik water om de kwast schoon te spoelen en ik ga aan de slag. Af en toe kijk ik hoe het met Stanleys werk gaat. Die is heel handig, dus het wordt al een heel mooi buitenhok. Met het bordje erbij zal het prachtig worden!

Nieuwsgierige aagjes

Daar komt Rebbel aanlopen. Die wil altijd alles weten.

'Wat wordt dat?'

'Een buitenhok', zeg ik.

'Dat zie je zo. Maar waarvoor?'

'Dat hoor je pas als het af is.'

'Je hebt toch geen wild dier gevangen om op te sluiten,

Stuiter?' Dat was de stem van Bas Bos, die had ik helemaal niet aan zien komen. Gelukkig heb ik mijn bordje ondersteboven, zodat niemand kan zien welke letters ik al heb.

'Wacht maar af...', zeg ik.

Als iedereen weg is, kunnen Stanley en ik weer doorwerken. Het is altijd gezellig om iets moois te maken met Stanley. En buiten is het helemaal leuk. Noa brengt thee en een koekje, maar ook aan haar vertellen we niet waar het hok voor is.

Als we klaar zijn, loop ik naar Rebbel voor een laken. Dan kunnen we het buitenhok feestelijk onthullen. 'Hier, neem deze, die gebruiken we toch niet meer. Helemaal versleten', zegt Rebbel.

Stanley slaat met een paar harde klappen het bordje voor het buitenhok in de grond. Het deurtje zit al dicht. Samen doen we het laken erover en gaan we iedereen halen.

De onthulling

'Eerst een speech!', roept Noa als iedereen in een kring om het buitenhok heen staat.

'Goed', zeg ik. 'We hebben een hok gebouwd, omdat iedereen hem maar gewoon buiten liet liggen. Het was best zielig. Natuurlijk is het niet de bedoeling om wilde dieren op te sluiten, en Poes en Hond horen ook niet in een hok. Maar dit hok is voor de...'

'Nou?', vraagt Rebbel ongeduldig.

'Klaar, Stanley?' Hij knikt.

We trekken het laken weg.

'De tuinslang!', roep ik. Iedereen lacht.